

***Bulbophyllum lasiochilum* C.S.P. Parish & Rchb.f., Trans. Linn. Soc. London 30: 153 (1874).**

Synoniem

Cirrhopetalum breviscapum Rolfe 1905
Bulbophyllum breviscapum (Rolfe) Ridley 1907
Phyllorkis lasiochila (C.S.P. Parish & Rchb.f.) Kuntze, Revis.
Gen. Pl. 2: 677 (1891).

Vindplaats

Birma en Thailand, ook zijn er opgaven uit India, Myanmar en Maleisië,

Hij groeit in de vochtige bossen laag op de bergen. Hij vormt daar grote kussens of klompen van planten. Hij groeit bij voorkeur direct op de stam van grote bomen

Beschrijving

B. lasiochilum is een epifyt met een kruipende rhizoom, die om de 4-5 cm een scheut heeft. De bulben worden aan de onderkant omgeven door een soort schutblad.

De bloeiwijze heeft één bloem en ontstaat aan de voet van de bulbe en komt loodrecht omhoog, 3-4 cm lang.

Bloemtak driehoekig, scherp gepunt, 3-4 mm lang. Blad ovaal, lancetvormig, aan de voet verdikt en gevouwen, aan de punt rond en gekerfd. Aan de onderkant een duidelijk naar buiten tredende nerf. Vlezig, 6 -7 cm lang en 1,6 tot 2,3 cm breed.

Bloemen groot, dorsale sepalen 1,5 cm lang en 4 mm breed; laterale sepalen 2-3 cm lang en 8 mm breed. Petalen 1,2 cm lang en 3 mm breed. Lip met 3 lobben, 5-10 mm lang en 4 mm breed.

Verwisselingsmogelijkheden

Er zijn geen variëteiten bekend, wel kunnen er kleurverschillen zijn, zoals lichtere petalen en ongevlekte sepalen.

Cultuur

Bulbophyllum lasiochilum kan een probleemloze plant zijn.

Het is een soort voor de gematigd warme kas, op een beschaduwde maar zeker geen donkere plaats. Voor een goede groei is 18°C of meer overdag noodzakelijk, terwijl de nachttemperatuur niet onder de 16°C moet komen. Hij verdraagt temperaturen boven de 30°C. Belangrijk is tijdens de groeiperiode een hoge luchtvochtigheid.

Bij deze warmere soorten spreken we niet van een rusttijd, maar ervaring leert dat goede bloei ontstaat na een periode van 6-8 weken waarin de plant iets koeler (2-3 graden, lichter en droger, niet droog!) wordt gehouden. Deze "rusttijd" moet beginnen als de jaarscheut uitgerijpt is, dus voordat de nieuwe scheuten verschijnen.

Hij groeit goed en snel en vormt omvangrijke planten, waarvan de scheuten alle kanten uitgaan. Potcultuur komt eigenlijk niet in aanmerking. Een blok, maar nog eerder een paal (dicksonia of mexifern) is een goede oplossing, hier kan de plant jaren op verder en kan hij zich tot een echte plant ontwikkelen. Ook in een kistje doet hij het goed in een mengsel van dicksonia met bark en brokjes piepschuim.

Omdat de plant lange tijd niet verpot moet worden, is een mengsel dat geen of weinig verteerbare delen heeft aan te bevelen.

Tijdens de groei regelmatig mesten, bijv. iedere 14 dagen, de helft van de aangegeven hoeveelheid.

Scheuren van de plant zoveel mogelijk vermijden: het duurt lang voor de plant zich herstelt.

Bloeitijd

B. lasiochilum bloeit normaal gesproken in maart-april en wanneer hij goed gekweekt wordt nog een keer in oktober. Grote planten kunnen bijna het hele jaar bloeien.

Wetenswaardigheden

De soort werd door Parish in de buurt van Moulmein (Birma) verzameld en Parish beschreef hem samen met Reichenbach. J.D. Hooker beschreef in 1890 deze soort als *Cirrhopetalum lasiochilum*. Later, in 1905, beschreef Rolfe hem nog eens als *Cirrhopetalum breviscapum*. Het was precies dezelfde soort, dus de namen zijn synoniem.

Deze laatste plant kwam uit de botanische tuin van Glasnevin en werd vandaar naar Kew gestuurd. Oorspronkelijk was hij in Perak verzameld. Hoewel Rolfe zowel *Bulb.* als *Cirrh.* voor beschrijvingen gebruikte, gaf hij niet duidelijk de verschillen aan. Er is ook nog een *Bulbophyllum breviscapum*, benaamd door J.J. Smith, gevonden in Nieuw-Guinea, maar die lijkt niet op *B. lasiochilum*. *Lasiochilum* betekent met behaarde lip; *breviscapum* betekent met korte schacht.

Bron:

Orchitheek NOV 1986 – 2020

Tekst: A. Klaassen

Foto's: A. Klaassen

Tekening: